

אזכרו של יעקב רבינוביץ ז"ל

רבינוביץ

יעקב

ז"ל

עידן לזכרו של יעקב רבנוביץ ז"ל

ילד שלי.

שוב אני מוצאת עצמי קוראת לך: "ילד"

ואני תוהה- האם גם חברותי מכנות את בניהן שבגרו "ילד"

ואתה ילד בן 24 שכבר חמש שנים ניבט אלי מתוך האבן,

ילד שרצה כל כך הרבה

והספיק כה מעט.

ילד - שאף פעם לא שתק...

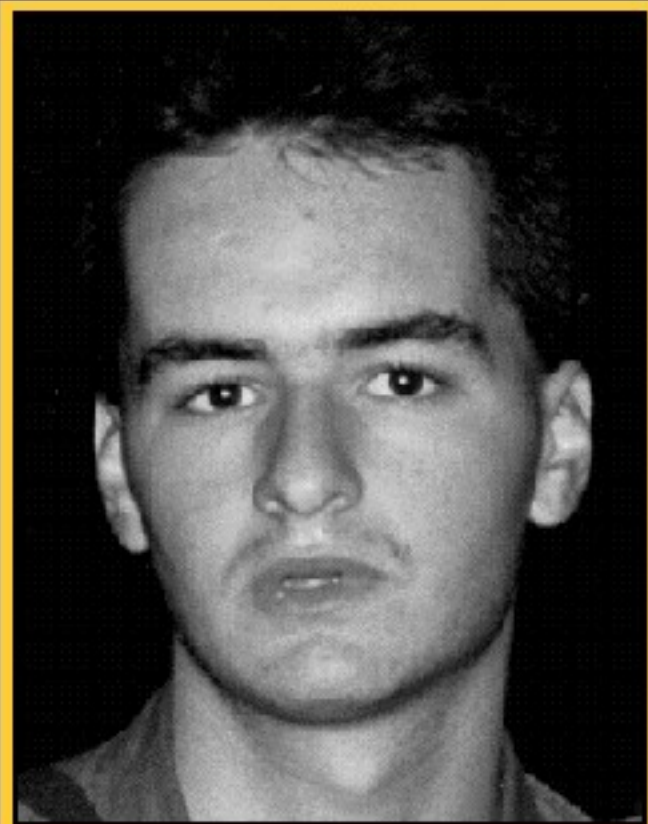
ילד רגיש ומקרין חום,

עיניים צוחקות וחיוך כובש,

עדים לזכרו של יעקב רבנוביץ ז"ל

שיודע לבטא גם עצב וכאב אם יש.
ילד שאיתו אני מנהלת דיאלוגים של זכרונות
ולא עוד של תכניות עתידיות.
ילד - שלגעת בו אני מייחלת,
ולשמוע קורא לי "אמא" רק אני חולמת.
ילד - אתה נמצא אתי בכל יום ושעה,
בעבודה, בארוחה ובמיוחד לפני השינה.
ילד - שהפך את חיינו בילתי טבעיים
ולו יכול היה יוצא מגדרו לשנות הדברים.
ילד - שחבריו הפכו לגברים צעירים
והוא לנצח ישאר במדים.
ילד - שאימו אך פעם לא תחדל לקרא לו "ילד".

ערים לזכרו של יעקב רבנובין ז"ל

לדבר על בן בעבר
ולברשים פתאם זה נאמר
יחדות ובשרות נקטעו נחתקו
רק התחילו ובאמצע הלכו.

לדבר על בן בעבר
כאשר הלכה לא נאמר
כחלום הוא מופיע
תמיד הלילה הוא מביא.

דמותו היה ממש נוסחת
אלי במילים היא לוחמת
אולי לאחרים זה עבר
אבל לנו זה לא נאמר!!!

כותבים: אברהם יעקב רבינוביץ ז"ל

יעקב רבינוביץ (ישקה) הגיע למדור בינואר 1991 כשקיבלתי את הפיקוד על החוליה באפריל 1991 ישקה כבר היה כ- 4 חודשים בחוליה. ישקה היה להערכתי מעמודי התווך של החוליה בימים ההם, כיוון שהבין מהר מאוד את מהות העבודה והשתלב בה בצורה הטובה ביותר. הוא טיפל במיגוון רחב של נושאים ואני יכול לאמר שהוא טיפל בהם - טוב, הוא התמצא בכל החומר גם בתחומים שלא טיפל בהם ישירות ולזכותו יאמר שתמיד היה מעודכן בכל. גם כשהיה חוזר מחופשות מייד היה מתעדכן וניכנס לעבודה. קשה היה להפחיע אותו עי"י איזו שהיא שאלה מקצועית כיוון שתמיד ידע את כל התשובות. כל כולו היה שקוע בעבודה וזה היה הדבר שעיניין אותו כשהיה

כותבים, לזכרו של יעקב רבעוביץ ז"ל

ההתרחשויות האחרונות בעולם, אשר התיחסו באופן ישיר לעבודתו
הפריעו לו והוא היה מוטרד ממה שיהיה ומה נעשה אח"כ.
אני רוצה לסיים בכך שלדעתי ישקה לא מיצה את עצמו והלך
בטרם עת. הוא חסר ויחסר לכולנו.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'שלום שלום' (Shalom Shalom), written in a stylized, cursive script.

כותבים, זכרו של יעקב רבינוביץ ז"ל

צבא הגנה לישראל

דאר צבאי 02170

ה' תשרי תשנ"ב

13 ספטמבר 1991

משפחת רבינוביץ' היקרה

יעקב (ישקה) רבינוביץ', זכרוננו לברכה, שרת ביחידת כעשרה חודשים. בתקופה זו בלט בתכונותיו: בעל תפיסה מהירה, אינטליגנט, ישר, בעל יוזמה ואיכפתיות כמילוי תפקידו והיה מקובל בין חבריו. ישקה, זכרוננו לברכה, הותיר חלל עם מותו בזמן השרות ב-13 ספטמבר 1991, ה' תשרי תשנ"ב במחנה 'גלילות'.

כותבים, לזכרו של יעקב רבעוביץ ז"ל

קשה לעכל את מותו הפתאומי, והוא יחסר למפקדיו וחבריו במדור
ובבסיס.

אנו המומים וכואבים את האסון שפקד אתכם. אין ניחומים לכאבכם.
קציני היחידה, חייליה ואני משתתפים באבלכם הכבד, ומבקשים שתדעו,
שכאבכם הוא כאבנו.

קצין מודיעין ראשי ומפקדת היחידה מבקשים להעביר לכם את תנחומיהם
והשתתפותם בצערכם.

יחזקאל נחום, אלי"מ

מפקד היחידה

טופס 2-91

מק"ט 441101074

72-10 (100 x 1)

כותבים לזכרו של יעקב רבעוביל' ג"ל

24.9.98

אבא ואמא של יאשקה העקרים!
אני שלמה רב של רמזות של יאשקה, גם הקיסר, שזנאנו בלבו ב-26 במרץ 1990.
היה לי קשה להפריד מן ההמנון, שכן אין ארץ עותקים נוספים, והנפטר שלחן אבא
א. שם במהלך השנה האחרונה. והל' עסינו את חוגגת ההמנון הכללי מלימוד
רבים, ואני אעלה להסמך ב-25 בנובמבר של יאשקה החי, כפי שנהגו לטאח אצל' בתה
האקס - מדינת ש"י.

באם הדבר צפוי להיות, שהיה חלק בלתי נפרד מהקיסר הדי
נבא-דיוסן בתולדות הצהר שלנו. בליכר הדבר סיטואציה של יאשקה היה במרכז.
הוא הצליח אותנו, והכניס אותנו לא פעם, והדבר אומנו תמיד ב'בז' נשלו, וזכרנו
החשיבה המדינית שלו.

כותבים לזכרו של יעקב רבעוביץ ז"ל

אני יוצאת לבאזשטאד מקום נכבדתי בהעברת הקודם הזה, כי הייתי היחידה מזה
מדינה, ודינה יאיר חברה. השתתפתי אולם בכל השטוח שלשון, הפסחה
אולם כשקראו עיונים, וניסיתי לעצור אחי את התקופה הימאסוקי שלפני
בבאז' בתה חוויה. המשרד שלי ביה פהמה תמיד אחיכש שרצו לעצור, ואולי
היה בא לא פנים, בזמנה להחמיר את עצם אלכס בבבאז' שהציק לו. הייתה
תקופה שלפני אלכס את הקנים, כי חשש שהוואלא תרשם מספר, אך שבנענו
אולי להשאיר. הם תקופה שההסיס הימון תואר במלל ההצדקה שלא ברוא,
(הדיבורן שלפני נוצרו אין ספור בדיחות במהלך הקונים) ולמרות זה הצלחתי
בצורה יפה במצחנים. אני גברה ממתן בעליה של שימי לו במשרד, והוא
קיבל סא ובורקס כקנים. ופיתתי טקט סאנה זו.

כותבים לזכרו של יעקב רבעוביץ ג"ל

יא שקד היה טיפוס גמור. היה לו חוש הזמר, ואין כבוד ואולי להפיק
צבירים. הני טיפוסים בקול, שמאייצו. סיבה רח הוסיפו לעצמאות. הוא
יכל לטג. בניה עם משקפי שמש, בארנה שהפאנוסן ויפיק או אפניים,
או אקום באצצ. השכר-החומר של המפרק שלע - שלי, ולצדוק - "אני
עוד לא זן לו, ולכן אני קטין ולבתי אחיזי אפשי". והסיפורי הני יצוג
הוא אל יאשקד שהחלים שהוא קצין טוב, וכל הקונס חופש לעצדוק. לו
כשהיה נכנס לעתה...

חמון סיפורים יש לי על יאשקד. כל כך קשה להאמין שהוא איננו. הוא
תמיד אחר שישם לנו יצאצא ויקום עם תורה בשם "ל". רבין וצ"ל בע"פ.
נודע כל-כך הרגישו לו. ציפיון שיפור או אפיק לתחום הצינר, או
אולי אפילו הפוליטיקה, ואפואם לא תמיד תוגדר ביאשקד יחק לנו כשהחשו.

כותבים, אזכרו של יעקב רבין ובי"ל

0.337 708/1 18 6.62

[illegible]

במקום האחרון אני עסוקה מאוד בענין האוניברסיטה, ולכן לא יזלזל אתי.
גיא לי אכילת ארבע. הפסחית סמל ארבעה אשכולות עץ, ואני מקווה
מאוד שיגאל לי ארבע.

26 און נאך רציני לכתבו, שיש לי חשד, וזכור של
כל החברים שלי מתקדים. ואינני חושב שיש לי חשד, וזכור של
שמיך עלי. אינני חושב שיש לי חשד.

שלום, רות, המורה של יאנוס.
(או כמו שמשחק פיה קובאלי :))

לזכרם של דנה ויעקב רבינוביץ

שלום ילדים שלי,

שלום הפרחים שלי,

שלום חמודים שלי, ילדים הכי יפים שלי!

אני ואבא מהיום נמצאים בבית
-אבל הבית שלנו האמיתי
זה בית העלמין הצבאי,
הרבה פרחים, הרבה דמעות.
ולא יודעים לאן ללכת קודם
אליך דנה או אליך יעקב
אבא שבור, אימא שבורה
אתם הלכתם

והשארתם לנו לב שכל הזמן מדמם.

יעקב רבינוביץ

יעקב נולד ברוסיה בעיר מאוד
יפה וגדולה בלנינגרד היום
סנט-פטרבורג ב-28.11.72

יעקב היה ילד מאוד שובב
ואהב לקרא ספרים מגיל
צעיר מאוד, ידע לשחק שח.
כאשר יעקב היה בן 6,
המשפחה עלתה לישראל
ועקב התחיל ללמוד ישר
בכיתה "ב"

העבר והווה

ליענק-בני היקר
החודש הבא שוב נתאסף ונזכור
אותך ישקה" חייל בצבא הגנה לישראל"
כמו שאחות קמנה שלך אמרה פעם.
לפעמים אני לצודים מסתכלת
מחפשת אותך,
רוצה לבדוק אם זה אמיתי.
במכונית חולפת נוהג גבר צעיר,
שערו שחור וקצוץ,
ראשו בתקרת המכונית נוגע,
לרגע קם, אני מוכנה להישבע
כי זה אתה!
בכל ערב יש לי חלום
שהדלת תפתח
ואתה תופיע.
לבוש מדי מודיעין
חיוך רחב על הפנים
תתכופף מעט מתחת למשקופי
ובקול המיוחד תאמר:
"אימא, אני מת...מרעבו"
ואני את אהבתי
מארצות החיים לארצות המתים
אשלח ואחכה
לא אשכח.

הם אהבו אחד את השני ותמיד יעקב אהב
לשחק עם דנה אבל הממזרה הזאת לא תמיד
נתנה לו מנוחה

כל בוקר אני קמה
ומתפלאה שאני עוד ממשיכה לחיות
קרני שמש מחממות את החדר
מכוניות על הכביש נוסעות
כל בוקר אני קמה
ומברכת על שאני קיימת
צועדת על שפת הים
אביב היגיע
אחר כך קיץ וסתו
הגלים מתנפצים אל החוף
ואין התחלה ואין סוף
רק דנה ויעקב אינם
כל בוקר אני קמה
היות ולהיות אני חייבת
כדי להזכיר את חייהם
ולהנציח אותם
אני זוכרת, אני מתגעגעת אני אוהבת
לכן כל בוקר אני קמה

עוצמת עיני ומסרבת להאמין
האומנם, לא אראה עוד פניך
לעולמים?

פוקחת עיני- והנה תמונתך במדים,
חיוך נצחי על הפנים.
חשבת שיש לך "מזל קטן של איש
גדול"

היית כל-כך בטוח בעמך ובדרכך
ונטעת גם בנו אותו הביטחון ואותה
הפילוסופיה

שצריך "לחיות היום"
ואם משהו יקרה יבואו להגיד לנו"
הכול עבד טוב ונהדר, עד אותו יום
מר ונמהר בו נלקחת מאתנו,
כל מה שהיה-פשוט נשבר.
פוקחת עיני ושוב תמונתך במדים
אותו חיוך נצחי עדיין על הפנים...

אלוהים,

עומדים לפניך שורות של מלאכים

למה היית צריך את שלנו?

חסרים לנו מלאכים גם פה למטה

אנו זקוקים להם יותר

ילדים שלנו,

מלאכים טהורים וצחורים שלנו

תשמרו עלינו מלמעלה

מלאכים!!!